

punkt for Fiskeriet i Vesterhavet, uden at de behøver at gaa udenom Skagen. Det forekommer mig saa klart, at naar det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) ikke kan se det, maa det sikkert være hans Fejl.

Saa udtalte det ærede Medlem fra Hjørring, at jeg skulde have sagt, at han var morsom. Jeg maa nedlægge en bestemt Indsigelse mod denne Udtalelse. Jeg har ikke nævnt Ordet: morsom, saa vidt jeg ved, i hele mit Foredrag, i alt Fald ikke i denne Forbindelse. Han udtaler Sp. 3667: „Han fandt, at det ærede Medlem fra Vraa var klog o. s. v., og at jeg var morsom“. Nej, jeg nævnede, at det ærede Medlem for nogle Dage siden havde erklæret sig selv for at være en alvorlig Mand, og jeg lod dette staa til Troende, ja, jeg forstærkede endda det Udtryk til „gravalvorlig“ Mand. Det er jo noget helt andet end at være morsom. Dersom det ærede Medlem ikke forstaar det danske Sprog bedre, end at han, naar han har hørt en saadan Udtalelse eller læst det stenografiske Referat deraf, faar ud af det, at jeg har sagt, at han var morsom, kan jeg ikke følge ham, og jeg maa erklære det for at være en ren Forfalskning af mine Udtalelser. Jeg har ikke udtalt noget om, at han var morsom. Han siger dette: „Det ærede Medlem sagde, at vort Lovforslag i Virkeligheden nærmest var, hvad man kunde kalde en forsinket Fastelavnsspøg“. Han siger senere: „Nu staar her det ærede Medlem fra Randers frem som Ordfører for Socialdemokratiet og haaner de danske Fiskeres Forslag ved at kalde det en forsinket Fastelavnsspøg“. Jeg maa ligeledes bestemt tage Afstand fra denne Udtalelse. Jeg har ikke kaldt Fiskernes Forslag og navnlig heller ikke Fiskernes Krav til Rigsdagen for en Fastelavnsspøg. Jeg har erklæret, at da det ærede gravalvorlige Medlem var Medforlagsstiller, kunde det ikke være nogen Fastelavnsspøg. Det er min Udtalelse, det kan han ikke komme bort fra. Men hvor kan det ærede Medlem saa sige, at jeg har erklæret Fiskernes Forslag for at være en Fastelavnsspøg? Det er lige det modsatte af det, jeg har gjort. Det er en Forfalskning af samme Art som den forrige. Det er de to Præmisser, hvorpaa det ærede Medlem bygger op, at jeg skulde have talt haanligt om Fiskernes Krav. Men naar Præmisserne er i den Grad forfejlede, er det ikke underligt, at Konklusionen bliver derefter. Den maa blive lige saa forfalsket, som Præmisserne er. Nej,

jeg har ikke udtalt mig haanligt om Fiskernes Krav, men jeg har krævet, at et Lovforslag, der bliver indbragt her, skal have en noget anden Karakter end de Ønsker, som giver sig Udtryk i Vedtagelser ude i Befolkningen. De kommer herind, som de er vedtagne, og det er naturligt, og jeg har overfor Fiskernes Ønsker ikke udtalt andet, end at jeg og mine Partifæller vilde være med til at imødekomme dem, saa godt det paa nogen Maade lod sig gøre, og naar vi var klare over, at det, vi gik med til at stemme for, virkelig var noget, som fremmede deres Interesser. Men jeg har om det forelagte private Lovforslag sagt, at det var løst og usammenhængende, og at de Summer, der var opførte i det, ikke passede med hverandre. Det kan godtgøres ved at tage Summerne frem og se paa dem, derom er der ingen Tvivl. Jeg godtgjorde forleden ved at citere, hvad jeg har udtalt angaaende Fiskernes Krav, Uoverrettigheden af den ene Paastand fra det ærede Medlem. Jeg tilbageviser paa samme Maade i Dag de andre to Paastande; han har fremsat, og hvorpaa han byggede denne Udtalelse.

Saa lovede det ærede Medlem mig, at mine Ord skulde ikke blive glemt af de jyske Fiskere. Det vil jeg være glad ved. Jeg vil gerne, at de jyske Fiskere husker, hvad jeg har sagt. Men jeg vil bede det ærede Medlem om, at han, naar han gaar ud til de jyske Fiskere og vil sige dem, hvad jeg har sagt, saa siger dem, hvad jeg har sagt, og ikke det modsatte deraf, ikke forfalsker mine Udtalelser til det modsatte af det, de indeholder. Og jeg vil yderligere sige til det ærede Medlem, at den Slags Ting kan maaske gaa i Langaa eller et andet Sted paa et Møde, hvor en smart Dirigent kan beskytte ham mod at faa sine Udtalelser drevet tilbage, men i dette Ting, hvor Ordene bliver stenograferet, gaar det ikke. Der bliver man anholdt paa den Slags Udtalelser bagefter og faar dem drevet tilbage i Halsen igen. Det ærede Medlem mente, at jeg burde tage over til Vestkysten en Stormdag, naar Fiskerne skal lande, saa skulde jeg opdage, at det var ingen Spøg. Det behøver det ærede Medlem ikke at opfordre mig til. Jeg ved ikke, hvor meget det ærede Medlem kender dertil, men jeg er nogenlunde godt kendt paa Vestkysten. Foruden at jeg har sejlet i en Række af Aar paa Nordsøen og andre Have baade indenfor og udenfor Europa, har jeg i det meste af et Aar sejlet med en Baad, der gik paa Fiskeri fra Esbjerg. Jeg kender